

ПОЛЪТЪ

Poètes sacrés, échevélés, sublimes,
Allez et repandez vos âmes sur les cimes
Dans le desert pieux où l'esprit se recueille,
Dans le bocage ombrageux qui tombe feuille à feuille !

V. Hugo.

Да бъгамъ вечь отъ тука! Печални ми сж днитѣ.
Челото ми увѣна отъ скръби ядовити,
Отъ толкось теготи!

Ей сичко ми се види и пусто и умразно.
Отъ чувства благородни сърдцето ми е празнно,
Отъ пламенни мечти.

На рѣдко се рѣшавамъ азъ лирата да земж,
Армония и сладость въвъ пѣснитѣ ми нѣма,
Ни страсти, ни огнь.